

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

ΖΗΣΗΣ ΤΣΙΜΩΝΙΔΗΣ

Ὁ ἀείμνηστος Ζήσης Τσιμωνίδης ἐκ Βόλου καταγόμενος ὑπῆρξε τύπος τελείου ἑλληνος βιομηγάνου, ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκείνων, οἵτινες ἔδωσαν ζωὴν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανικὴν κίνησιν τῆς χώρας. Ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ἰδρυτὴς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλου ἐργοστάσιου ὀμβρελλοποιΐας, καὶ ὁ πρῶτος κατόπιν εἰσαγωγῶν τὸν σπουδαῖον ἀληθῶς τοῦτον κλάδον πρὸ εἰκοσιπενταετίας ἐν Ἑλλάδι, διὰ τῆς ἰδρύσεως τελειοτάτου ἐν Πειραιεῖ καὶ Ἀθήναις καταστήματος. Εὐφύεστατος, δραστήριος, νεωτεριστής, ἀμεμπτος εἰς τὰς ἐμπορικὰς του συναλλαγὰς, παρακολουθῶν τὰς προόδους τοῦ εἴδους του ἐν Εὐρώπῃ, ὅπου ἐπὶ 18 ὄλα ἔτη παρέμεινε δίδων ἐκεῖθεν τὴν κίνησιν καὶ ἐπαυξάνων τὸν κύκλον καὶ τὴν συστηματοποίησιν τῆς ἐργασίας, ἧς τὴν διεύθυνσιν εἶχεν ἀναθέσει εἰς τοὺς ἀδελφούς του, κατώρθωσε νὰ ἀναγάγῃ εἰς περιωπὴν πρώτης τάξεως τὸ ἐργοστάσιόν του, οὐ μόνον τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀνά τὴν Ἀνατολήν ἀλλὰ καὶ ἐφάμιλλον τῶν εὐρωπαϊκῶν. Εὐνόητον ὅτι ἡ βιομηχανία τοῦ Τσιμωνίδου, ἐξ ἧς εὕρισκον καὶ εὕρισκουσιν ἔτι ἄρτον ἐντιμον ἑκατοστὺς περίπου ἐργατῶν, συναγωνισθεῖσα πρὸς τὸ ἔξωθεν εἰσαγόμενον εἶδος, ἐγένετο πρόξενος οὐ σμικρῶν ὠφελημάτων εἰς τὴν χώραν. Εὐθύς τὸν χαρακτήρα, εὐγενῆς τὰ αἰσθήματα, γλυκὺς τοὺς τρόπους εἶχε κατακτήσει τὴν ἀγάπην, τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς κοινωνίας καὶ ὄλων,

ὅσοι μετ' αὐτοῦ συνηλλάσσοντο. Ἄτυχῶς ὁ θάνατος, ἐπελθὼν πρό τινος ἐστέρησε τὴν γῶραν ἐνὸς ρέχτου καὶ πολυτίμου βιομηγάνου, ἐξ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν τὸν πλοῦτον καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὸ σέμνωμα τῆς Ἑλλάδος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΣΦΥΡΑΣ

ΘΣΤΙΣ ἐγνώρισεν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν θαλερὸν καὶ εὐελπιν καὶ αἰσθηματίαν νέον, τὸν πλήρη σφρίγους καὶ μέλλοντος, μετ' τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς, ἣτις ἔλαμπεν εἰς τὴν συμπαθεῆ μορφήν του, μετ' τὸ γοργὸν καὶ δραστήριον πνεῦμά του, διὰ τοῦ ὁποίου, καίτοι νεώτατος ἔτι, κατέκτα τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην πάντων, βεβαίως θὰ ἔχυσε εἰλικρινῆς δάκρυ διὰ τὴν αἰφνιδίαν καὶ ἄδικον ἀπώλειάν του. Ἐν τῇ ἀρχῇ ἔτι τοῦ σταδίου του, ἀφωσιωμένος εἰς τὴν πίστιν τῆς ἐργασίας, ἣτις τόσον συνδέεται πρὸς τὴν διδακτικὴν καὶ πνευματικὴν μόρφωσιν τοῦ ἔθνους — διότι ὑπῆρξε συνεταῖρος τοῦ μεγάλου αὐτόθι καὶ γνωστοτάτου βιβλιοπωλικοῦ καταστήματος, τοῦ τροφοδοτουῦντος διανοητικῶς εἰς μεγάλην ἀκτίνα τὸν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἑλληνισμόν — γλυκὺς τὸ ἦθος, ἀκούραστος, ὑπέσχετο νὰ ἀποβῇ χρησιμώτατος ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Ἄλλ' ὁ θάνατος δὲν κάμνει διακρίσεις. Καὶ ἐν τῇ ἀκμῇ ἔτι τῆς ζωῆς καὶ τοῦ μέλλοντος, ἔπληξε τόσῃ νεότητι, καὶ τόσῃ καλωσύνην καὶ τόσῃ εὐφυίαν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀλησμονήτου Χαραλάμπου Σφύρα.